

Részlet a pünkösdi mozgalom c. tanulmányból. A végső következtetés.

Fejtegetéseim elején felvetett kérdésekre most már talán nem lesz nehéz a feleletet megtalálni. A pünkösdi mozgalomnak, amely alantasabb jelentőségű dolgokat a legfontosabbnak elé helyezett, amely komoly testvéri intéseket visszautasított; sőt az intő és szeretettel bíráló testvéreket megvetve, az őket ellenőrző testvéreket a bibliai intés ellenére belső összejövedeleiről kizárta, szektává kellett változnia; saját maga tette magát azzá. A komoly írásszerű bírálat nem szeretetlenség, hanem szeretet; aki elzárkózik előle, a szeretet elől zárkózik el és Isten kegyelméből kiesik. A pünkösdi mozgalom nem haladt Isten útján, mert Isten, megígérte ugyan Szellemének minden testre való kitöltését; de kitűzni ennek idejét Magának tartotta fenn, s hogy az a Szellem kinek milyen adományokat fog adni, az Isten tetszésétől függ. /1.Kor. 12: 11/. Mikor tehát a mozgalom minden tagja követeli magának a nyelvbeszédet, nem Isten útján indul. Mikor egy mozgalom engedetlenné lesz az isteni szabályokhoz, Sátán hatalma alá kerül. Igaza van a pünkösdi mozgalomnak abban, hogy az első pünkösdi az ígért részletes teljesülése volt csak? Úgyhogy bizonyos, hogy Isten Szelleme az ígért szerint minden testre kitöltetik majd; de annak módját, körülményeit és idejét Isten fogja megszabni és a maga idejében láthatóvá lesz. Józan dolog tehát a Szellem teljes kitöltésére várni, azért imádkozni, de nem józan dolog emberi utakon tenni azt és Istennek előírni teendőit. Más kérdés az, hogy ez a teljes Szellemkitöltés Jézus visszajövedele előtt várható-e, vagy nem. Jóel jövendölése világosan mondja, hogy ez a Szellem-kitöltés az utolsó napokban fog történni; a pünkösdi mozgalomnak tehát az az állítása, hogy az egyház hűtlensége miatt maradt el a Szellem feltűnő ajándékai, nem egyezik az Igével. Az egyház-történelem kezdete a végidő jellegét hordozta magán; akkor természetes volt, hogy a végső idő Jelenségei mutatkozzanak. De hogy a Völegény késett, természetes volt az is, hogy ezek a jelenségek visszafejlődjenek. A hűtlenség és engedetlenség Jézus visszavárásával kapcsolatban következett be; a világiasságba való visszaesés volt a várakozás meggyengítője. A gyógyulás Jézus új várása és nem a Szent Szellem várása, ki már köztünk van. A Szellem kitöltésének olyan várása, amely az egyházat mintegy a Völegény nélkül díszítené fel és vinné dicsőségbe; annak várása, hogy az egyház Jézus nélkül dicső, csodákkal ékesített legyen; ugyanaz a világiasság, amely lemondott Jézus uralkodásáról és belesimult evilág rendszerébe. A pünkösdi mozgalom ennyiben evilági mozgalom. És csakugyan, bár ajkukon van, hogy az Úr visszajön, mégis sokkal inkább vágnak a Szellem keresztségére, mint Jézus visszajövetelére. Ahogy az írást értem, sokkal

természetesebbnek tűnik fel, hogy csak a Jóeltől felsorolt természeti jelenségek teljesülnek: „minek előtte el jő az Úrnak ama nagy és félelmes napjai" /Ap.Csel. 2: 20/. A Szellemnek minden testre való kitöltése” ellenben nem várható előbb, mint hogy „minden test” erre alkalmassá válik, vagyis megszentelődik; ezt pedig alig várhatjuk az ezeréves országlás ideje előtt. A világot átfogó ébredést Jézus hozza magával; mert az Úr visszajövetele előtt csak a menyasszonyt, azaz a kiválasztott mag készül el. Ellenben ennek a győzedelemnek magnak, vagy maradéknak Szellem útján való előkészítése az Úr jövetele előtt várható.

Nyilvánvaló, hogy a Szellem kitöltése szolgálatra fog történni, tehát nem a test megdicsőítésére; nem feltűnéskeltésre és dicsekvés alapjául, vagy versengésre okul, ahogy a pünkösdielők versengésre és mások fölé helyezésére használják. Az kapja meg a nyelvek ajándékát, aki Isten ilyen célra akar használni; de a nyelveken szóló semmivel sem több annál, aki szeretetet kap és ezzel a szeretettel kisöpri a beteg szomszédjának a lakását. Sőt a szeretet a felsőbb és keresésre méltóbb ajándék. Bárhol a Szellem jelenlétét az árulja el, hogy valaki szeret és nem az, hogy nyelveken szól. Saul is megkapta a nyelveken-szólás ajándékát /I.Sám. 10: 10/. Nem nehéz kitalálni, hogy a nyelvbeszéd helyett a pünkösdielőknek mit kellene a Szellem-töltés jeleként keresniük.

Nagyon helytelen és bibliaellenes dolog volna, hogy akár a prófétálás, akár a gyógyítás, akár a nyelveken-szólás, ajándékát alábecsüljük. Mindezek Isten jelenlétének jelei a gyülekezetben, látható jelek és bizonyságok, melyek felüdítik az ég felé zarándokoló bizonyságokat. De nem nélkülözhetetlenek! Ha Isten elveszi őket, nem látva is hinni fogunk, hogy Isten közöttünk van. Ellenben a hit, reménység és szeretet ajándékai nélkülözhetetlenek; ezek nélkül nincs keresztyén élet. És mindezek között legnagyobb a szeretet; enélkül nincs keresztyén élet! Azok a híradások, amelyeket a prófétai szó közöl, felüdítenek; nélkülük csak az írott Ige ad felüdülést; de a szeretet az egyház vérkeringését adja meg. Nyilván imádkozhatunk azért, hogy Isten adja vissza a csodás és feltűnő szellemi ajándékokat övéinek; de ezt a kérést mindig csak feltétellel mondhatjuk: „ha Te így akarod!” Mert esetleg Isten nélkülük akar hagyni. De a szeretetet minden feltétel nélkül kell kérnünk; enélkül nem élhetünk; mint hit s reménység nélkül sem.

Hogy a pünkösdi mozgalommal szemben a keresztyének sok igazságtalanságot és szeretetlenséget követtek el azt a történelem bizonyítja s „Edel említett könyvének” sok ponton igazat kell adnom. De a könnyelműség ellen védekezni kellett, amely az egyházat emberi utakra, esetleg sátáni befolyás alá vitte. Amit szeretetben vétettünk, szeretettel kell helyrehoznunk. Ez a füzet is üzenet a pünkösdielők felé: jertek együtt keressük a gyógyulást!

Eljő az idő, amikor Isten csodái újra megjelennek a világon, hogy a veszedelembe rohanó embereket figyelmeztessék. Még sok hasznát vehetjük azoknak a tapasztalatoknak, amelyeket józanabb és szent életű pünkösdiek tettek.

A pünkösdi mozgalomban sok isteni volt már eddig; az ember mohósága, önzése rontotta el. De Isten meggyógyítja gyülekezetét.

„Csia Lajos - feljavított kézírata.”